

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/15228 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

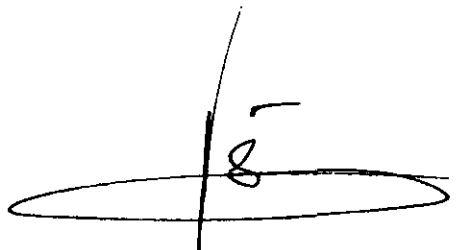
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

422.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/15228
Datum uitspraak: 25 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Inzake

geboren op
v-nummer
van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. Y. Tamer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 4 april 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 6 maart 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 6 april 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 september 2007. Eiser is niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is verschillende keren aangehouden en vastgehouden, omdat hij niet voldeed aan de dienstplicht. Daarbij is eiser mishandeld. Eiser is in het bezit van medische rapporten om niet te hoeven voldoen aan de dienstplicht, maar daar werd door de militaire autoriteiten geen rekening mee gehouden.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft zich niet verschoonbaar niet onverwijld gemeld. Eiser heeft bovendien toerekenbaar geen documenten overgelegd. Voorts gaat van het asielaanvraag van eiser geen positieve overtuigingskracht uit. Eiser heeft namelijk bevreemdingwekkende verklaringen afgelegd over het niet ontvangen van een militaire oproep, over de waarde die werd gehecht aan de medische rapporten en over zijn reis naar Nederland.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Doordat het nader geboor tegelijk met het voornemen is uitgereikt heeft eiser hierop ten onrechte niet kunnen reageren. Eiser heeft zich in Turkije onttrokken aan dienstplicht en is daarom geregistreerd. Bij terugkomst in Turkije wordt gecontroleerd op openstaande strafrechtelijke procedures. Eiser zal een gevangenisstraf worden opgelegd tussen zes maanden en drie jaar. Aangezien eiser aan een psychische stoornis leidt, is een zelfmoordpoging tijdens detentie niet uitgesloten.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Bij brief van 10 juli 2007 heeft verweerder de rechtbank bericht dat eiser Nederland door uitzetting heeft verlaten op 1 juni 2007. Ter zitting heeft verweerder meegedeeld dat eiser de lopende procedures zouden hebben ingetrokken. De schriftelijke bevestiging daarvan was echter niet te traceren. Nu de rechtbank door eiser niet is bericht over eventuele inbrenging van het beroep en verweerder niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de lopende procedures zijn ingetrokken, gaat de rechtbank over tot inhoudelijke behandeling van het beroep.
7. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder in redelijkheid de omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder c en f van de Vw 2000, bij het onderzoek naar de aanvraag heeft kunnen betrekken.
8. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
Op grond van het tweede lid, aanhef en onder c, van dit artikel wordt bij het onderzoek mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding en zich evenmin onverwijld heeft gemeld bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Registratienummer: AWB07/15228

3

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden over kan leggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

9. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat eiser geen document voor grensoverschrijding heeft overgelegd en zich niet onverwijld heeft gemeld na binnenkomst in Nederland. Hetgeen door eiser in dit verband is aangevoerd, te weten dat hij vertrouwd is op landgenoten die hem vertelden dat hij na het weekend ook een aanvraag kon indienen, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid niet als een verschoonbare reden voor het niet onverwijld melden hoeven aanmerken.

Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en sub c, van de Vw 2000 in redelijkheid heeft kunnen betrekken bij de beoordeling van de aanvraag. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat van eiser een grotere inspanning mag worden verwacht om de noodzaak tot bescherming aannemelijk te maken.

10. Verweerder heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn reisroute. Daarnaast heeft eiser evenmin middels coherente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen afgelegd over de reisroute. Verweerder heeft hierbij in redelijkheid kunnen betrekken dat eiser niet kon vertellen door welke landen hij is gereisd. Bovendien heeft eiser in het eerste gehoor verklaard dat hij gedurende reis in de slaapcabine heeft verbleven en dat uit het proces-verbaal van de vreemdelingendienst blijkt dat eiser als bijrijder reisde. Ten slotte heeft eiser de naam van de chauffeur noch de naam van het transportbedrijf kunnen noemen.

Naar het oordeel van de rechtbank kan verweerder hierbij ook het proces-verbaal van de vreemdelingendienst betrekken. De stelling van eiser dat dit proces-verbaal niet zou zijn voorzien van voldoende waarborgen en daarom niet mee zou mogen worden genomen in de beoordeling kan niet slagen. Immers, het proces-verbaal is opgemaakt op ambtseer door een ambtenaar van de vreemdelingendienst. Derhalve is dit proces-verbaal naar het oordeel van de rechtbank met voldoende waarborgen omkleed.

Deze omstandigheid kan derhalve worden betrokken bij de beoordeling van de aanvraag van eiser.

11. De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongelooftwaardig is.

12. Wanneer zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, mogen in het asielrelaas van de vreemdeling geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het relaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

13. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft. Verweerder heeft daartoe onder meer van belang kunnen achten dat het niet aannemelijk is dat eiser verschillende keren is aangehouden en vastgehouden, omdat hij een dienstweigeraar zou zijn, terwijl hij uitstel had gekregen tot medio 2001. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in

Registratienummer: AWB07/15228

4

redelijkheid kunnen oordelen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de periode 1999-2000 werd gezocht. Blijkens het ambtsbericht van 17 juli 2002 blijkt bovendien dat mensen die uitsrel hebben verkregen hiervan een schriftelijke verklaring krijgen, zodat deze getoond kan worden bij controles. Daarenboven heeft eiser onvoldoende een verklaring kunnen geven voor het feit dat hij zijn oproep voor militaire dienst niet zou hebben ontvangen, maar dat hij zich wel zou moeten melden bij een militaire arts. Gelet hierop heeft verweerder ook in redelijkheid kunnen afzien van nader onderzoek naar de littekens van eiser, waarbij de rechtbank nog overweegt dat het aanwezig zijn van littekens niets hoeft te zeggen over de oorzaak daarvan.

14. Ten aanzien van de stelling van eiser, dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Uit de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) volgt namelijk dat op de staten die partij zijn bij het EVRM, de verantwoordelijkheid rust een uit te zetten vreemdeling te behoeden voor een behandeling die in strijd is met deze bepaling. Uitzetting dient niet plaats te vinden indien de vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt onderworpen te worden aan een dergelijke behandeling (uitspraken van het EHRM van 30 oktober 1991 en 15 november 1996 inzake respectievelijk RV 1991/19, en NJ 1997/301). De loutere mogelijkheid van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM is in het algemeen niet voldoende om voornoemd reëel risico aan te kunnen nemen. Gelet op hetgeen hierboven in rechtsoverweging 13 reeds is overwogen, kan het asielaanvraag van eiser geen grond vormen om dit reëel risico aan te nemen. Ook overigens heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank geen gronden aangevoerd die aannemelijk maken dat eiser zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen.

15. Eiser stelt zich voorts, onder verwijzing naar artikel 3.111, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna Vb 2000) op het standpunt dat nu het rapport van het nader gehoor tegelijk is uitgereikt met het voornemen eiser niet heeft kunnen reageren op het nader gehoor.

Niet in geschil is dat eiser ten tijde van het uitreiken van het nader gehoor en voornemen eiser in vreemdelingenbewaring zat.

Ingevolge artikel 3.112, eerste lid onder a, van het Vb 2000 zijn de termijnen genoemd in artikel 3.111, eerste en derde lid, van het Vb niet van toepassing op de aanvraag van de vreemdeling aan wie rechtens zijn vrijheid is ontnomen. De Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State heeft dit bovendien bevestigd in een uitspraak van 29 september 2006 (JV 2006/430). De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder het rapport van nader gehoor en het voornemen gelijktijdig heeft mogen uitreiken.

16. Met betrekking tot het verzoek van eiser tot opheffing van de bewaring overweegt de rechtbank dat de onderhavige procedure niet de geschikte procedure is voor dit verzoek, nu deze procedure ziet op het beroep tegen de afwijzing van de aanvraag tot een verblijfsvergunning asiel. Ten overvloede merkt de rechtbank op dat eiser zich thans niet meer in vreemdelingenbewaring bevindt.

17. Hetgeen door eiser meer of anders naar voren is gebracht kan niet tot een ander oordeel leiden.

18. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB07/15228

5

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 25 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP25 SEP 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr. Y. Tamer

advocaat & procureur

Vuursteen 14
2496 RZ Den Haag
Tel.: 070 380 5638
Mob.: 0653 725 979
Fax: 070 303 0653
Email: y.tamer@iscall.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 OKT 2007	
5768c	
ZAAKNR.	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Datum:
Uw kenmerk:
Oms kenmerk: Den Haag 19 okt.07

HET HOGER BEROEPSCHRIFT tevens verzoekschrift om voorlopige voorziening

geboren op van Turkse nationaliteit, te dezzer zake woonplaats kiezen-
den te Den Haag aan de Vuursteen nr. 14, ten kantore van de advocaat en procureur Mr Y.
Tamer die ten deze voor hem occupeert en door hem hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit
hoger beroepschrift bij de Raad van State in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank d.d. 25 sep. 2007
met kenmerk Awb 07/15228

Dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep komt bij Raad
van State Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de volgende grieven;

Ten onrechte stelt de rechtbank dat verweerder niet in strijd heeft gehandeld met artikel 3:111 V
2000 door het rapport nader gehoor gelijktijdig met het voornemen aan appellant toe te zenden.

Appellant betogen dat het aan hij is om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde
feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken. Daartoe krijgt hij in het
bijzonder de gelegenheid in het nader gehoor. Hetgeen tijdens dat gehoor naar voren wordt
gebracht, is uitgangspunt voor de beoordeling van de aanvraag. Het aanvullend gehoor richtte
zich op de asielmotieven van de vreemdeling in verband met artikel 28 VW. Dit gehoor is
volgens appellant op één lijn te stellen met het nader gehoor, waarvoor artikel 3:111 e.v. Vb
geldt. Artikel 3:111, derde lid, van het Vb 2000 strekt er toe appellant de mogelijkheid te bieden
op het verslag van zijn verklaringen tijdens dat gehoor correcties en aanvullingen aan te brengen
voordat het voornemen wordt uitgereikt.

Die mogelijkheid is appellant onthouden. Hij meent dat dit handelen van IND in strijd is met
artikel 13 EVRM. Niet kan worden uitgesloten dat die schending de materiële inhoud van het
besluit op de aanvraag heeft beïnvloed. Artikel 6:22 van de Awb kan derhalve geen toepassing
vinden.

Openbaarvervoer:

U kunt Vuursteen nr. 14 met tram 15 richting Noutdorp bereiken. Huid: Pleinlaan uitstappen. Tram 15 gaat vanaf Den Haag Centraal Station
via Station Hollands Spoor rechtstreeks naar het winkelcentrum Veenburg. Verder is er bovendien bus 32, lijn 62, lijn 60.

Ieder aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

Appellant betoogt voorts dat de Definitierichtlijn van de Europese Unie, RICHTLIJN 2004/83/EG VAN DE RAAD van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, vanaf 10 oktober 2006 in werking is getreden en van toepassing is op zijn asielverzoek.

Op grond van de Definitierichtlijn moet asielzoeker in staat worden gesteld aan te tonen dat zijn asielraas geen onjuiste verklaringen en tegenstrijdigheden bevatten. Dit houdt in dat aan appellant een mogelijkheid tot correcties en aanvullingen moet worden geboden. Nu appellant mogelijkheid van correcties en aanvullingen niet is gegeven voordat het voornemen is uitgereikt dient worden vastgesteld dat hij niet in staat wordt gesteld een oprechte inspanning te leveren om zijn verzoek te staven. Op grond van art. 4 lid 2 dient de beoordeling van de relevante verklaringen en documenten in samenwerking gebeuren hetgeen door het rapport nader gehoor gelijktijdig met het voornemen te zenden niet mogelijk is.

Voorts betoogt appellant dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de stelling van appellant dat bij gedwongen terugkeer naar Turkije wordt gecontroleerd op openstaande strafrechtelijke procedures op grond van dienstplichtweigering.

Wie zich in Turkije onttrekt aan de militaire dienst staat er geregistreerd. Wie vanuit het buitenland terugkeert naar Turkije wordt gecontroleerd op openstaande strafrechtelijke procedures. Er wordt nagegaan of die persoon wordt gezocht vanwege onttrekking aan de dienstplicht.

Appellant heeft gesteld dat hij bij uitzetting naar Turkije zal worden gecontroleerd op openstaande strafrechtelijke procedures en / of veroordelingen en dat er gevaar voor schending van art. 3 EVRM, art. 3 en 16 CAT en art. 7 BuPo dreigt. Hij meent dan ook dat deze stelling van appellant door de rechtbank ten onrechte niet bij bestreden besluitvorming is betrokken. De rechtbank had gemotiveerd moeten aangeven waarom appellant op grond van dienstplichtweigering niet in aanmerking kwam voor toelating als vluchteling en dat hij bij vervolging op grond van dienstweigering niet onevenredig bestraft zal worden.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellant zich wendt tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen

Gemachtigde - Advocaat

Y. Tamer